



Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo
E-post: postmottak@fk.d.dep.no

Deres ref: 201200731- /CGR

Vår ref: 12/60145

22. november 2012

HØRINGSSVAR: FORSLAG TIL ENDRINGER I AKVAKULTURLOVEN

Veterinærinstituttet har fra Fiskeri- og kystdepartementet mottatt forslag til endringer i akvakulturloven. Endringsforslagene er hovedsakelig knyttet til lovens miljøkapittel, enten ved at de utgjør konkrete forslag til endringer i dette kapittelet, eller ved at det foreslås endringer som har betydning for å dokumentere brudd og optimalisere reaksjoner på overtredelser, i første rekke i forhold til uakseptable miljøkonsekvenser.

Veterinærinstituttet har ingen kommentarer til endringene som er rettet mot å forbedre mulighetene til å utøve hensiktsmessige og juridisk funksjonelle reaksjoner ved overtredelser av loven.

Forslagene til endringer i miljøkapittelet i loven er farget av at rømming av oppdrettsfisk i dag ansees å være den viktigste problemstillingen knyttet til uheldige miljøeffekter som reguleres av akvakulturloven. Andre mulige miljøeffekter, feks knyttet til utslipp av biologisk avfall, kjemikalier ol, oppfattes derfor å kunne forvaltes tilfredsstillende med det eksisterende lovverket. Endringsforslagene er derfor svært konkret rettet mot å kunne pålegge tiltak for å redusere risikoen for rømming, kunne gjennomføre forbedret overvåking av forekomst av rømt fisk, samt gjennomføre tiltak for å redusere uheldige miljøeffekter av rømming.

Fiskeoppdrett er en virksomhet i rask utvikling, og ny teknologi tas i bruk løpende. Slik teknologiutvikling kan omfatte direkte teknisk utstyr og installasjoner, utvikling av fôr, bruk av kjemikalier og legemidler, utvikling av fiskemateriale. Slike endringer kan medføre miljøkonsekvenser som det er vanskelig å forutse. Akvakulturloven bør derfor ha en slik ordlyd at den hjemler tiltak for å forebygge, overvåke og bøte på mulige framtidige miljøeffekter.

Veterinærinstituttet er av den oppfatning at §10 bør gis en ordlyd som mer generelt hjemler at det kan fattes enkeltvedtak og gis forskrift knyttet til installasjoner, dyremateriale og andre innsatsfaktorer for å forebygge, overvåke og bøte på uheldige miljøeffekter. Når krav til merking av fisk, krav til steril fisk og bruk av fremmede organismer nevnes eksplisitt, gir det inntrykk av at lovens intensjon primært er rettet mot rømt fisk. Gjennomføring av andre typer tiltak mot helt andre miljøkonsekvenser

kan da vanskeliggjøres, med akvakulturloven som hjemmelsgrunnlag, dersom et antall problemstillinger er nevnt konkret.

Tiltak mot rømning bør derfor nedfelles i en egen forskrift, der krav til merking av fisk og krav til bruk av steril fisk konkretiseres (når teknologien har utviklet tilfredsstillende løsninger). Prinsippet om fellesansvar for oppdrettsnæringen for å handtere felles problemer bør gis et grunnlag i §13 i Akvakulturloven, mens de mer konkrete bestemmelsene om overvåking og gjenfangst av rømt oppdrettsfisk bør konkretiseres i en forskrift om rømning.

Vennlig hilsen



Brit Hjeltnes (sign)

Fagdirektør fiskehelse



Atle Lillehaug

Fagansvarlig fiskehelse